

gen gif alene ud paa en Concession under samme Betingelser som den tidligere Concession paa Anlægget af Banen fra Kjøbenhavn til Roeskilde, uden videre Friheder end dem, hvorom ogsaa her er Spørgsmaal. Regjeringen svarede imidlertid, at den kunde ikke give en saadan Concession uden Rigsdagens Samtykke, men at den vilde forelægge Rigsdagen et Forslag derom. Dersom altsaa den nærværende Sæssion gaaer hen, uden at denne Sag kommer til Afgjørelse, eller uden at Regjeringen faaer den fornødne Bemyndigelse i den Henseende, saa kan Sagen ikke fremmes, først til næste Rigsdag, det vil sige, den kan ikke være afgjort førend ved Udgangen af det Aar, vi nu have begyndt, eller til den samme Tid, til hvilken den Forret, om hvilken her er anført for det Sjællandske Jernbaneselskab, hvis det skulde erholde den, vilde være udløben. Der vil altsaa slet Intet være tabt med Hensyn til Anlæggets Udførelse ved nogen Anden; thi enhver Anden, som vilde melde sig, maatte Regjeringen, naar den forøvrigt fandt Forslaget antageligt, svare, enten at den vilde forelægge Rigsdagen Forslag om Concession eller, naar den vilde gaae videst, at den vilde give en provisorisk Lov; men jeg troer, at hverken et saadant Tilfagn af Regjeringen om, at den vilde forelægge Rigsdagen et Forslag eller en provisorisk Lov, i og for sig vilde være tilstrækkeligt betryggende for den, der vilde overtage dette Anlæg, saa at han derpaa med noget Held skulde kunne tænke sig at kunne anbringe de Actier, som vilde være at udstede til Anlæggets Udførelse; thi saalænge der staaer den Usikkerhed bagved, at det er uvidt, om den lovgivende Forsamling endelig vil billige Sagen, kunne saadanne Papirer ikke ventes at finde den fornødne Tiltro paa Bøngemarkedet, og jeg veed netop af Erfaring, at den Resolution, som Regjeringen, saaledes som jeg omtalte, gav det sjællandske Jernbaneselskab i 1850, var en medvirkende Aarsag til, at Sagen da ikke kunde bringes frem, fordi man strax mødte med den Indvending: det er kun et Tilfagn om, at et Forslag skal forelægges den lovgivende Forsamling, men der er ingen Betyggelse for, at denne vil gaae ind derpaa. Vi, der kjende vore Forhold her, kunne vel være overbeviste

om, at, naar et saadant Forslag fremkommer, vil det blive billiget; men Forholdet er et andet paa de Steder, hvor man maa tænke sig slige Papirer anbragte, idet man der ikke kan kjende vore Forhold saaledes, som vi kjende dem, og derfor ikke kan have den Tillid til et saadant Tilfagn, som det vistnok i og for sig for tjener. Hele Forslaget gaaer, altsaa kun ud paa at give Regjeringen en saadan Bemyndigelse, at den, dersom der fremkommer Tilbud, som den anseer for antagelige med Hensyn til Anlæggets Udførelse i Mellemtiden mellem den nuværende og tilkommende Rigsdags-sæssion, kan give Concession og derved bringe Sagen frem. Dette er af en særdeles Vigtighed, fordi det netop nu synes, som om der stiller sig en meget gunstig Conjunction for Udførelsen af slige Arbejder, idet fremmede Capitalister synes at interessere sig for at overtage dem her i vort Land; men vi have ingen Garantie for, hvorlænge det varer, og vi maae ikke overse, at netop Tilbageviisning af Forslag, som kunne fremkomme i den Retning, vilde gjøre slige Folk mindre tilbøielige til atter paa et senere Stadium at melde sig, selv om Conjunctionen kunde blive staaende. Fra dette almindelige Standpunkt vilde jeg nu bede den ærede Forsamling at opfatte denne Sag; som Følge deraf beder jeg den lægge Mærke til, at Forslaget gaaer ud paa, at Regjeringen skal have fuld Bemyndigelse til at afgjøre, om den Plan, som bliver forelagt, er hensigtsmæssig eller ikke, eller om det Udkast til Statuter, som bliver forelagt af Selskabet, er betryggende eller ikke, og til at forlange de fornødne Forandringer deri, førend den approberer Anlægget. Regjeringen har efter dette Forslag fuld Myndighed til at betinge sig, hvilken Pris der maa være den høieste, for at befare Banen; thi dette indbefattes i § 4, hvor der siges, at Selskabet skal underkaste sig de Forpligtelser, som ere fastsatte ved Kundgjørelsen af 15de Marts 1845, i hvilken der udtrykkeligt staaer, at Regjeringen skal have Bestemmelsesret i den Henseende. Regjeringen har altsaa fuld Myndighed, og Spørgsmaalet fra Thingets Side kan kun være om det vil indrømme Regjeringen en saadan Myndighed. Det kan være betænkeligt for de Entrepreneurer, der muligvis antages at ville